

ESZMEI CSELEKEDETEINK MOZGATÓI

MAJOR NÁNDOR

Titóhoz fogható zseniális forradalmárt legfeljebb egyet-kettőt szül évszázadonként az emberiség, kis népek életében pedig, amilyenek a mi népeink, évszázadok is eltelnek, mire hozzá fogható egyéniség jelenik meg. Az utóbbi majd fél évszázadban a szocializmusért folyó küzdelem során szinte minden vívmányunkat Tito neve fémjelez. Az ő nevéhez fűződik a föderatív országberendezésért való küzdelem is. Ő népeink egyenjogúságának záloga. Ő vezetett bennünket a nemzetközi forradalmi munkásmozgalomban való egyenjogú viszonyokért folytatott harcban is, s hirdette: minden párt saját munkásosztályának és népének felel politikájáért. Benne fogalmazott meg az elnemkötelezettség elve és politikája, mint igazi forradalmi lehetőség a tömbökre osztott világban, melyben az érdekövezetek logikája érvényesül, és az alárendelés fenyegeti a kisebb népeket, országokat.

Nevéhez fűződik az általános honvédelem kiépítése, a felfegyverzett nép marxi eszméjének valóra váltása, természetesen népfel szabadító harcunkra támaszkodva, amelynek legfőbb stratégiája is ő volt. Mindig is ő lelte meg annak a módját, hogy a párt bele ne essék a dogmatizmus, a szektásság, a bürokratizmus posványába, azaz mindig a munkásosztály, a dolgozók soraiban maradjon, érezze törekvéseiket és ott kovácsolja egységét, mert így lehet valóban élcsapat.

S mindaz, ami Tito nevéhez fűződik, egyúttal a Kommunista Szövetséggel is egybekapcsolódik, vagyis nem választható el a Kommunista Szövetségtől. Tito nem gyökértelen magányos óriás. Nemcsak létrehozója a pártnak, hanem szülötte is. Jugoszlávia munkásosztályának harcában lett azzá, amivé lett. Különös érdeme, hogy mindig olyan munkamódszert követett, amely megkövetelte az önkezdeményezést, az alkotó hozzáállást, úgyhogy életét

a munkáshatalom kiépítésének áldozva életművében valójában milliók voltak a munkatársai. Ezért is olyan természetes, olyan magától értetődő a titói út folytatása.

E feladatok teljesítésének érdekében feltétlenül tovább kell tökéletesítenünk a megállapodások és meggyezések rendszerét, a gazdasági és társadalmi élet minden területén. Be kell tartanunk az objektív gazdasági törvényszerűségeket. E szempontból külön felelősség hárul a köztársaságokra és a tartományokra. Különösen fontos, hogy mindannyiunk magatartása összhangban álljon a kijelöltekkel. Ez egyben feltétele nemzeteink és nemzetiségeink testvérisége és egysége további fejlesztésének is; tehát forradalmunk legnagyobb vívmánya továbbfejlesztésének. Ez szavatolja sikeres fejlődésünket.

Gazdasági és politikai rendszerünk távlatát és mai konkrét megoldásait Titóval együtt állapította meg népünk, és nyilvánvalóan úgy maradhatunk meg leginkább a titói úton, ha ezeket a rendszerbeli viszonyokat életre keltjük. Most, forradalmunk mai szakaszában, erre nézve aligha akadhat bárkinek is jobb elképzelése. Van azonban a dolognak hosszú távú vetülete is. Az élet ugyanis változik, már holnap új problémákkal fogunk szembenézni, s tudott dolog: minden új helyzet új megoldást kíván, s ez esetben már nem támaszkodhatunk Tito közvetlen útmutatására. Azt, hogy mi vezérelte leginkább Titót, amikor egy-egy új problémára megoldást keresett, illetve mihez kell tartanunk magunkat, hogy úgy járjunk el, ahogyan Tito cselekedne, a legtömörebben így fogalmazhatnánk meg: tántoríthatatlanul a munkásosztály és népünk érdekeit szolgálni és óvakodni attól, hogy valamely dogma gúzsba kössön bennünket. Titót semmiképpen sem lehet dogmatikusan követni. Ez mindenki előtt világos. Esméi ezért is még sok-sok éven át közvetlen mozgatói lesznek cselekedeteinknek.